

ಕಥೆ

ಜಿ.ಎಸ್. ಸುಶೀಲಾದೇವಿ ಆರ್. ರಾವ್

ಕಲೆ: ಎಸ್.ವಿ. ಹೂಗಾರ್

ಸಂಸಾರ ಬಂಧ

ಪ್ರಾಚೆಕ್ ಮುಗಿದ ನಿರಾಳತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಧರಿತ್ರಿ, 'ಸದ್ಯ ಮುಗಿತವು ನಾನು' ನಿನ್ನನೇ ಹೇಳಿದ್ದು, ಹೋಟೆಲ್ ಶಿರಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ತಿ. ತಲೆಬಾರ ಇಳಿಸೋಬೇಕು, ಬನ್ನಿ ಹೋಗೋಣ' ಎಂದಾಗ, ಜ್ಯೋತ್ಸಾ, ಕ್ಯಾಥರೀನ್, ದಿವ್ಯ ಅವಳೊಡನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು. 'ಮೇಡಂ, ನಮ್ಮನ್ನ ಕರಿಯಲ್ಲೇನೀ?' ಅಂತ ಶರತ್ ನಕ್ಕ. 'ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹಿಂಗಿ, ಮಗ ಹಂಗಿ... ಡ್ರಿಂಕ್ ಬೇಡ. ರಮ್ಯಾ ಬೇಜಾರಾಗ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಹೊಡ್ಡೋತೀರಿ. ನೀವ್ಯಾಕ್ರೀ ನಮ್ಮೊತೆ ಬರ್ತೀರಿ?' ಧರಿತ್ರಿ ಸಿಡುಕಿದಳು.

'ನಾನು ಬರಲ್ಲ ಧರಿತ್ರಿ, ಮಗೂಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ ಅತ್ತೆ ಕೈಲಾಗಲ್ಲ' ಅಂದವಳೇ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಆಟೋ ಹತ್ತಿದ ಮೀರಾಳತ್ತ ನೋಡಿ, 'ಹೋಗು ಹೋಗೇ... ನಿಂಗೊಬ್ಬಿಗೇ ಇರೋದು ಸಂಸಾರ. ಏ ಕಾತೀ, ಅ ಕಡೆ ಏಕೆ ಹೋಗ್ತೀ? ಬಾರೇ ನಮ್ಮೊತೆ' ಅಂತ ಕೂಗಿದಳು ಧರಿತ್ರಿ.

'ಸಾರಿ ಧರಿತ್ರಿ ನಾನು ಬರಲ್ಲ'.

'ಯಾಕೇ ನಿನ್ ಪಾರ್ಟರ್ ಏನಾದರೂ ಅಂದ್ತಾ? ಅದ್ಯಾರೋ ಆಯಿ ಇದಾಳೆ ಮಕ್ಕನ್ನ ನೋಡ್ತಾಳೆ ಅಂದಿದ್ದಲ್ಲ. ನಡೀ ನೀನಿಲ್ಲಿದ್ದೆ ಖುಷೀನೇ ಇರಲ್ಲ.'

'ನಂಗಿ ಮೂಡಿಲ್ಲ ಬರಲ್ಲ. ಯಾರೇನೂ

